

ЕРДОГАНОВА СИМУЛАЦИЈА ВОЈНОГ ПУЧА: Нека Алах чува султана

Пише Принцип дана 17. јула 2016.

Пише: Милена Цмиљанић

Догађаји у Турској су се пронијели као ураган, информације су биле конфузне, нејасне, али **једно је сигурно: од њих је највећу корист извукао стари добри Реџеп Тајип Ердоган.**

Прво што упада у очи људима који су макар мало упознати са савременом историјом Турске — ово није први пут да се војна лица баве спортом који се зове „заузимање власти“. Само што су били ефикаснији у њему 1960, 1971. и 1980. године. Овога пута баш нису били срећне руке. И број војника који су учествовали у нередима био је веома мали, да не кажем безначајан, док су им командовали не утицајни високи војни званичници, већ извјесни **Мухарем Коса**. Не ради се то тако, господо.

Под два — нелогичне, будаласте акције „пучиста“. Зашто су, ког ђавола, пуцали из тенкова на празан парламент Турске? Ноћу?! Зашто су из хеликоптера гађали владине зграде — између осталог, сједиште Обавјештајне службе и канцеларију за сателитски систем „Турксат“? Док се Ердоган обраћа народу на аеродрому „Кемал паша Ататурк“ у Истанбулу, хеликоптери бомбардују предсједнички дворца у Анкари. С којим циљем?! Ове зграде се не гранатирају, већ заузимају. Зашто их нису заузели? Једноставно није било људства. Пучисти нису ризиковали да нападну тврђаву обавјештајаца, само су је гађали из хеликоптера.

Чак се говори да их је било само... 500 људи! Ни цио батаљон. Предсједнички дворцац је покушало да заузме... Тринаест људи! Тринаест! Предсједнички дворцац!

Под три — ниједан медиј није објавио захтјеве пучиста, нити њихов програм. Ниједан! Никакве пароле, манифести, програми, леци — глупо, личи као да неки наоружани лудаци почињу да врше терор у Анкари и Истанбулу, не покушавајући да објасне своје акције. За успјешан пуч је, осим војне силе, потребна и легитимна власт — посланици парламента, макар регионални и локални званичници, опозиционарни политичари и новинари, опозициони медији који убојеђују народ у своју тачку мишљења. **Блогери, улични организатори и унапријед припремљена маса незадовољног народа спремна да изађе на улице.** Ништа од овога „пучисти“ нису имали. Треба рећи и да се прецењује подршка народа Ердогану. На улице није изашло тако много присталица турског предсједника колико се потенцира у медијима. **Ради се о свега неколико хиљада у Истанбулу, док у Анкари није изашао нико.** Али за такву силу пучиста и то мало људи је било довољно да их разоружа.

Под четири — слаба воља побуњеника. **Више од 100 „пучиста“ је ухапшено.** Оваква предаја оних који су знали на шта иду говори да војници нису горјели од жеље да умру, нејасно за кога и за шта.

Под пет — Ердоган је просто шећер. **Погледајте какав је он јунак — лично је пред људе на аеродрому у Истанбулу изашао да каже да „остаје са својим народом“ и да је неким чудом избјегао смрт након напада пучиста на хотел из којег је „малоприје“ изашао.** Народ треба да уздише, да плаче и радује се у исто вријеме. Рејтинг пробија све рекорде.

Под шест — **турски лидер је говорећи пред својим присталицама на аеродрому назвао пуч „поклоном Алаха“.** Он је нагласио да ће овај догађај омогућити да се војска очисти од „бандита“.

Под седам — **Ердоган је моментално оптужио за војни пуч Фехтулаха Гулена, опозиционара-емигранта, који је побјегао у САД након свађе са њим.** Гулен се одмах оградио од сваке подршке пучистима, међутим, званична тачка гледишта Анкаре: То је Гулен, и није искључено да иза њега стоје присталице исламизације Турске. У ово нико не вјерује осим телевизијских гледалаца, али ни не мора, јер је то њима и намијењено.

Горе наведене чињенице нас наводе на следеће закључке:

— **Да је војска боље припремила смјену власти, она би и успјела. Примјер за то су ранији успјешни војни пучеви у Турској из прошлог вијека.**

— **Овако како је пуч изведен, он није имао шансе за успјех. Никакве. Пет стотина људи је могло да угуши лично обезбјеђење предсједника.** Досад је већ ухапшено више од 6.000 особа, под оптужбом да су умијешани у покушај промјене власти, и треба очекивати да овај број још расте, јер ће Ердоган искористити ову ситуацију да уклони све своје неистомишљенике, без обзира на то да ли су оптужбе истините или намијештене.

— Оптужбе за организацију пуча, не против конкретних лица унутар турске елите већ против Гулена, говори да правих пучиста... Није ни било? Да се радило о озбиљно припремљеној војној операцији, Ердоган би одмах био блокиран, а не би био бомбардован празан председнички дворца у Анкари.

— Након свега што се десило, Ердоган има све шансе да потури уплашеном народу **нову форму власти — сурову председничку републику, чији ће сви конци власти бити у његовим рукама.** Са тим циљем је највјероватније све ово и било изведено. Пучисти су били искоришћени, а да сами нису знали шта раде, и зато су тако лако и предавали оружје, без икаквог отпора.

Једном ријечју, спектакл, симулација, и сада ће Реџеп Тајип Ердоган, консолидовавши око себе одређени слој друштва, добити подршку за реформе Устава и прелазак на суперпредседнички систем.